

SETMANA SANTA

Parròquia de Sant Andreu de la Barca

2020: any del confinament

LA SETMANA SANTA

Enguany no ens podrem reunir a l'Església Parroquial per celebrar la Setmana Santa, però podrem fer-ho per Internet, TV o ràdio perquè hi haurà moltes ofertes. Suggerim, però, de seguir-ho des de la Basílica de Montserrat perquè no són celebracions amb un capellà sol i algú que l'acompanya, sinó que hi és present tota la comunitat i poden fer el ritus sencer. Es troba a <http://www.montserratcomunicacio.cat>

Acabant la Quaresma

El divendres abans de Rams hi celebrem comunitàriament el Sagrament del Perdó. Així arribem al cim del camí quaresmal, reconciliant-nos amb Déu i amb els germans; per tal que, havent rebut el perdó de Déu, estiguem ben disposats per acompanyar Jesús en el seu camí, a través de la mort, cap a la glòria de Déu. Ho viurem seguint el ritme de les celebracions de la Setmana Santa.

El diumenge de rams

Té dos accents diferents: l'un és la celebració dels Rams, segons un costum que va començar a Jerusalem en el s. IV. Llegint l'Ev es recorda l'entrada de Jesús a Jerusalem i amb el ram beneït es reviu aquest fet anant en processó fins a l'església, on es celebra la missa dominical. Així s'acompanya Jesús, pas a pas.

L'altre accent és l'Eucaristia d'aquest diumenge, amb la qual, aquells que només participen en la missa dominical, celebren la mort de Jesús a la Creu. La lectura de la Passió de Jesús ocupa un lloc molt important en aquesta celebració

El pòrtic del Tridu Pasqual: el Sopar del Senyor

La missa del Dijous Sant no és la celebració central de la Pasqua; és la introducció al conjunt, així com el darrer sopar de Jesús fou el començament del seu itinerari pasqual: "*havia arribat la seva hora.*" Tota l'atenció de la litúrgia se centra en el que Jesús va fer aquell vespre, quan va mostrar als seus de quina manera els estimava.

Per això en aquesta missa es multipliquen els signes de l'amor fratern, que imita el de Jesús: la recollida de l'almoïna penitencial, expressiva de la urgència de compartir els béns; la concelebració dels preveres, expressiva de la seva germanor sacramental; i, sobretot, la missa mateixa.

L'Eucaristia, i estretament unida a ella l'Església i el ministeri sacerdotal, són el do del Sopar. Jesús ha volgut donar-li aquesta forma de banquet; però l'Eucaristia no és pas un sopar o un banquet com els altres, sinó allò que es celebra "*per fer el memorial del Senyor*". Ell demostrà així com ens estimava!

L'adoració eucarística posterior subratlla la continuïtat de la presència de Crist en l'Eucaristia, i enllaça la comunió del divendres amb la celebració del dijous. A mitjanit, quan el dijous ha acabat, s'entra ja en el primer dels dies del Tridu: el Divendres Sant. La lluna plena de Pasqua il·lumina aquesta nit, i ens recorda la pregària de Getsemaní.

El 1 dia del Tridu: la Pasqua de la crucifixió

L'Església viu el Divendres Sant sota la Creu del Senyor. Aquesta comunió amb la creu la significa i l'alimenta de dues maneres principals: amb la meditació de

l'Evangelí i adoració de la mort victoriosa de Crist, que inaugura la Pasqua; i amb el dejuni. Les dues formes pertanyen a les pràctiques més antigues de l'Església, i nosaltres continuem observant-les amb la mateixa fidelitat.

La contemplació i adoració de la mort victoriosa de Crist es fa a través del Via Crucis, però sobretot en la celebració litúrgica de la mort del Senyor: la lectura de la Passió segons sant Joan, la solemne pregària universal i l'adoració de la creu.

La comunió del Divendres Sant és certament un element sacramental de la comunió amb la mort de Crist: "*Cada vegada que mengem d'aquest pa... anunciem la vostra mort!*"

El 2 dia del Tridu Pasqual: el repòs del dissabte.

Dia igualment de pregària i contemplació. La comprensió del Dissabte Sant és decisiva per a la comprensió global de la celebració del Tridu, i val a dir que aquesta comprensió no ha estat encara adquirida plenament, ni ho serà mentre la Vetlla Pasqual continuï essent vista com una celebració del dissabte i no una autèntica celebració dominical.

La litúrgia de l'Església celebra el Dissabte Sant amb el seu sentit original, com el segon dia del Tridu Pasqual, durant el qual la seva pregària està centrada en la contemplació de la sepultura i el repòs de Jesús, del seu "*descens al regne dels morts*", mentre alhora es prepara a la Vetlla Pasqual. La nota més característica d'aquest dia és l'absència absoluta de comunió eucarística, forma ben expressiva de significar l'absència del Senyor.

El 3 dia del Tridu Pasqual: la resurrecció.

■ **La Vetlla Pasqual**, és l'element bàsic i nuclear, no sols de la litúrgia d'aquest diumenge sinó de tota la litúrgia cristiana, és la celebració "test" del nostre sentit de la litúrgia de l'Església, de la valoració de l'Escriptura, de la dinàmica dels sagraments de la iniciació cristiana, del caràcter central de l'Eucaristia en l'Església...

En aquesta Vetlla, tot celebrant que Déu ha ressuscitat Jesús i l'ha omplert de la seva pròpia vida, es celebra el baptisme dels catecúmens (quan n'hi ha) que s'hi han anat preparant i tota l'assemblea renova els compromisos del propi baptisme.

■ **El Diumenge**, l'Església viu amb molta alegria que Jesús hagi Ressuscitat i ens faci participar de la seva vida nova en Déu. Per això s'inauguren els cinquanta dies de la festa pasqual que ens permetran de conèixer a fons el Ressuscitat i d'omplir-nos d'aquesta vida nova que Ell posseeix plenament.